

KOTI-ELÄIMET

maalannut

Heurik Leutemann.

WIIPURISSA,

Olouberg ja Skanpp. Kustannuksella.

Koti-eläimet.

Kahdeksan värinpaino-kuvaa värssyineen.

Kuvat

G. Leutemann'in,

Wärssyt

Snonion

tekemät.

Wiiipurissa, 1872.

Clouberg ja Kumpp. kustannuksella.

Uusi-
Suomen

suomenkielinen kirjainoppi

W. Zilliacus

W. Zilliacus

Wipurissa,

W. Zilliacus' en kirjainoppi, 1872.

Wieraita käfee!

Kissa ne näkee
Wirstan kahden takaa,
Tuolta puolen hakaa,
Sukii päänsä fileäksi,
Pesee kääpät kiiltäväksi.

Olfoon myös
Se sun työs,
Että nähtäis kilttiseksi,
Mamman muru siivoiseksi.

Hiiri harmaa juoksee,
Hipsuttaa.
Juustopala luokseen
Wiekoittaa.
Voi mun hiirojen', jos ois
Hiukka mieltä sulla,
Pötkisitpä pakoon pois —
Kissa saattais tulla.

Pieni kissanpoikanen
Katsoi sillan reikiin:
„Hiiri, kuules, hiironen,
Tule tänne leikkiin!”

„Kumpi meist' on wikkelin,
Sitä pitäis koittaa;
Emä lupas rinkelin
Sille, joka woittaa.”

Hiiri hupsu kowin on
Ahne sokerille;
Jääd' ei malta loukkoohon,
Lähtee kilpasilte.

Juosta wilisteltihin;
Ensin kerkes hiiri.
Saito palkaks sokerin?
Ei — waan paistin Miiri.

Musti haukkuu „hau, hau, hau!” —
„Mitäs, Musti, haukut?
Miks näin ulos karfaat?
Tulifohan warfaat?
Näetkö tuolla ryöväreitä,
Jotka roskoaisi meitä?”

Musti haukkuu „hau, hau, hau!”
Sitä Musti haukkuu:
Metjässä käy „piu, pau, pau!”
Pysyyt yhä paukkuu.
Siell’ on Pappa ampumassa,
Hallin kanssa jahtaamassa.
Musti menis kanssa,
Waan ei jouda wiraltansa.

Woi, woi Penttu penikkaa,
Tuota willi-weitikkaa!
Wirjun’ on wiennyt,
Sukkani syönyt,
Kepi liinan repaleiksi, —
Hameen kaisen kappaleiksi.

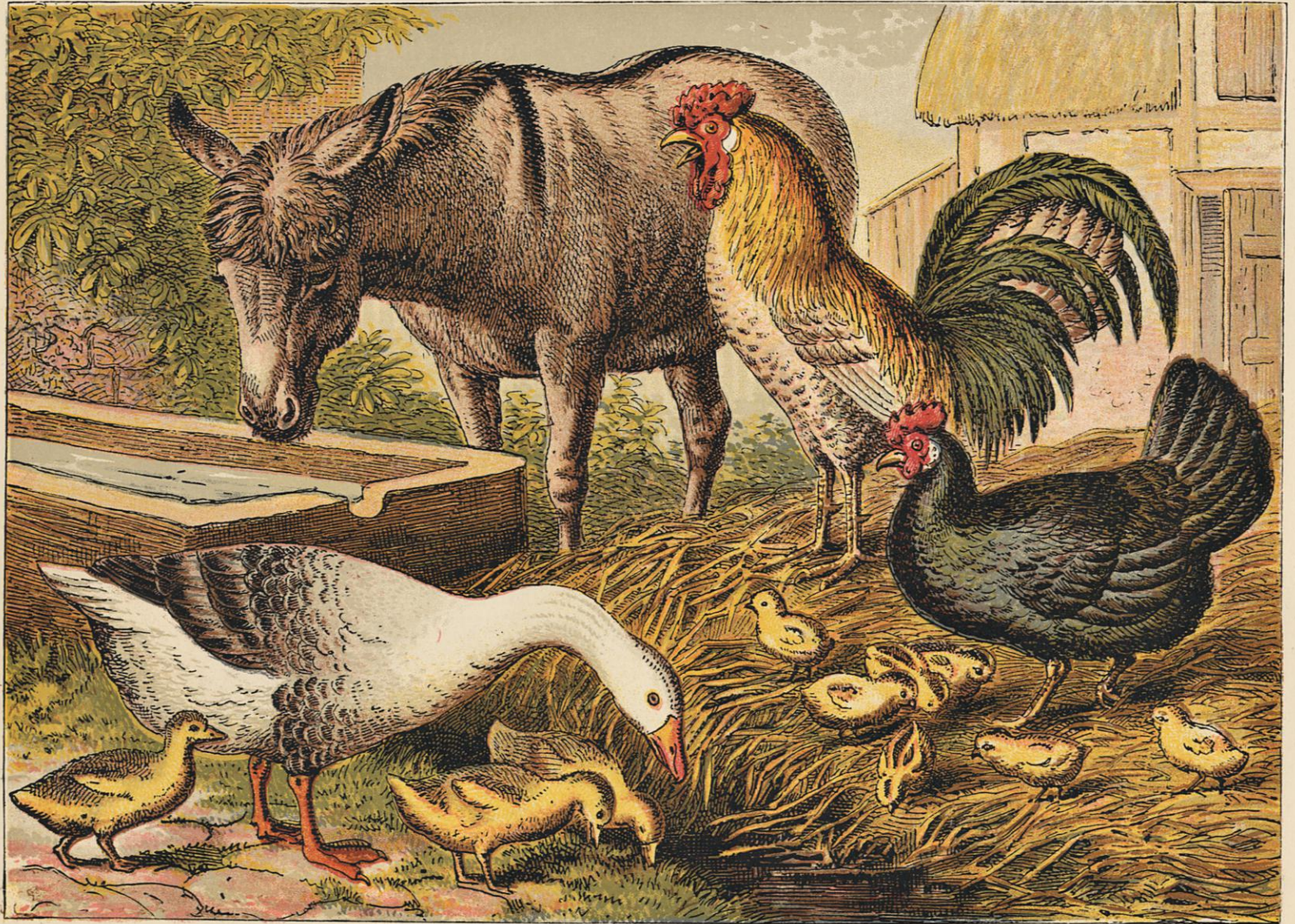
Disit waattees korjannut
Kiltti-tyttösenä,
Eip’ ois Penttu tawannut,
Kaikk’ ois eheänä.

Rukko lensi, liehui
Padan reunallen;
Katsoi sisälleen,
Lauloi: „kuka kiehuu? kuka kiehuu?”

Varo, rukko parka,
Jos et kohta tarkaa,
Pannaan poikki laula,
Sitten saisit laulaa:
„Rukko kiehuu! rukko kiehuu!”

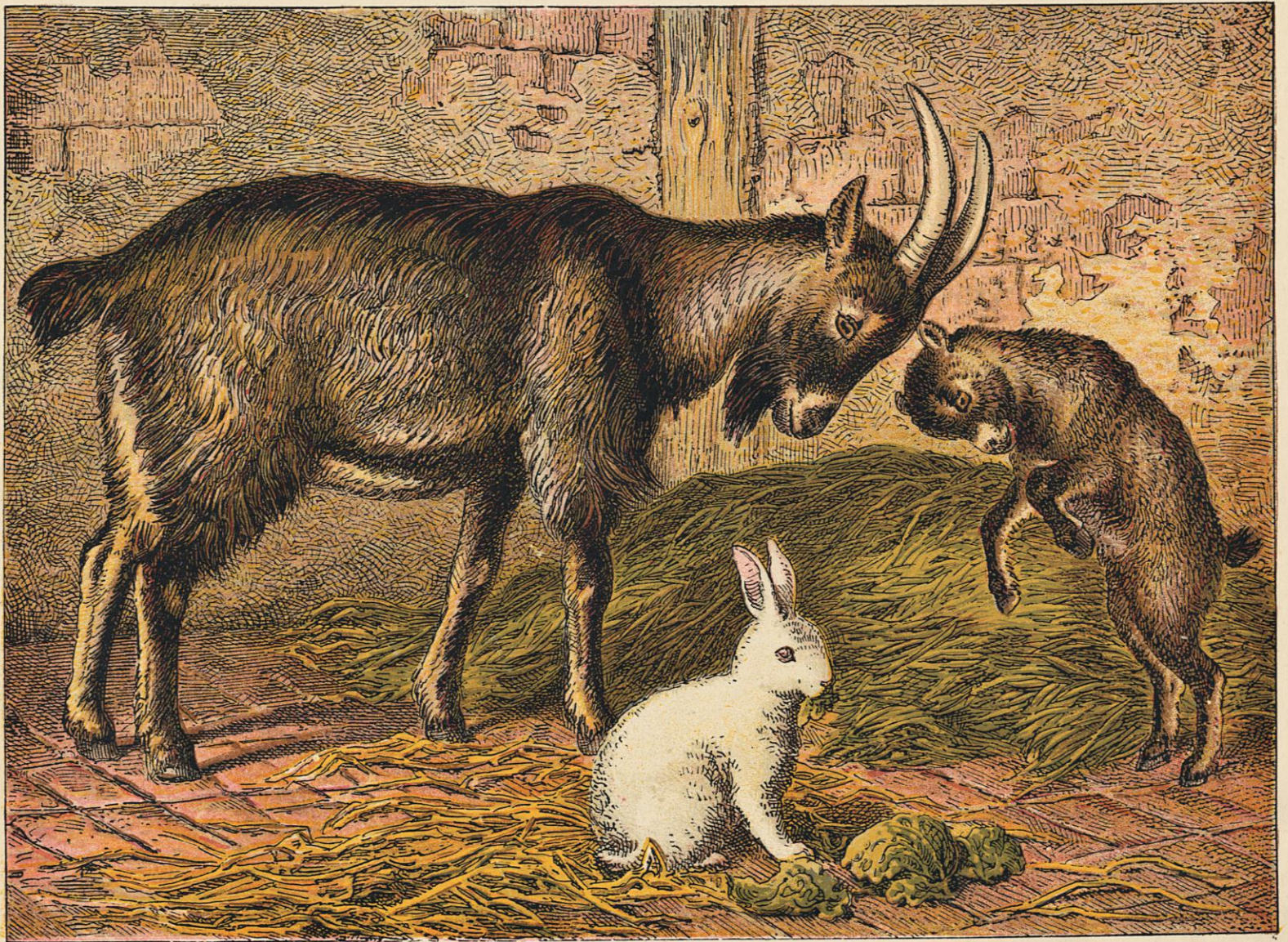
Kananpoika juoksi
Metsään yksinään;
Kana turhaan luoksi
Kutsui tytärtään;
Totellut ei tyttönen. —
Tuli haukka, koppas sen, —
Rukko-waari huusi:
„Kytkerikhy!
Tyttären syh!”

„Kaa, kaa, kana,
Onko muna uusi?
Baljonkos se maksaa?” —
„Penniä kuusi.” —
„Huh sit' en jaksaa.” —
„Penniä kaksi.” —
„Heitä halvemmaksi.” —
„Yhden pennin.” —
„Annas tänne.”

Rukko: „Hanhi rukka,
Punasukka,
Miks noin rumast' astuskelet,
Hompsis, hampsis haasottelet?
Katsos kuin mä kepsutan,
Wiffelästi wiipoitan!”

Luihahti järween
Hanhi toisten parween,
Liikkahasti liikkui,
Kepeästi kiikkui,
Niinkuin taiwahalla kuu.

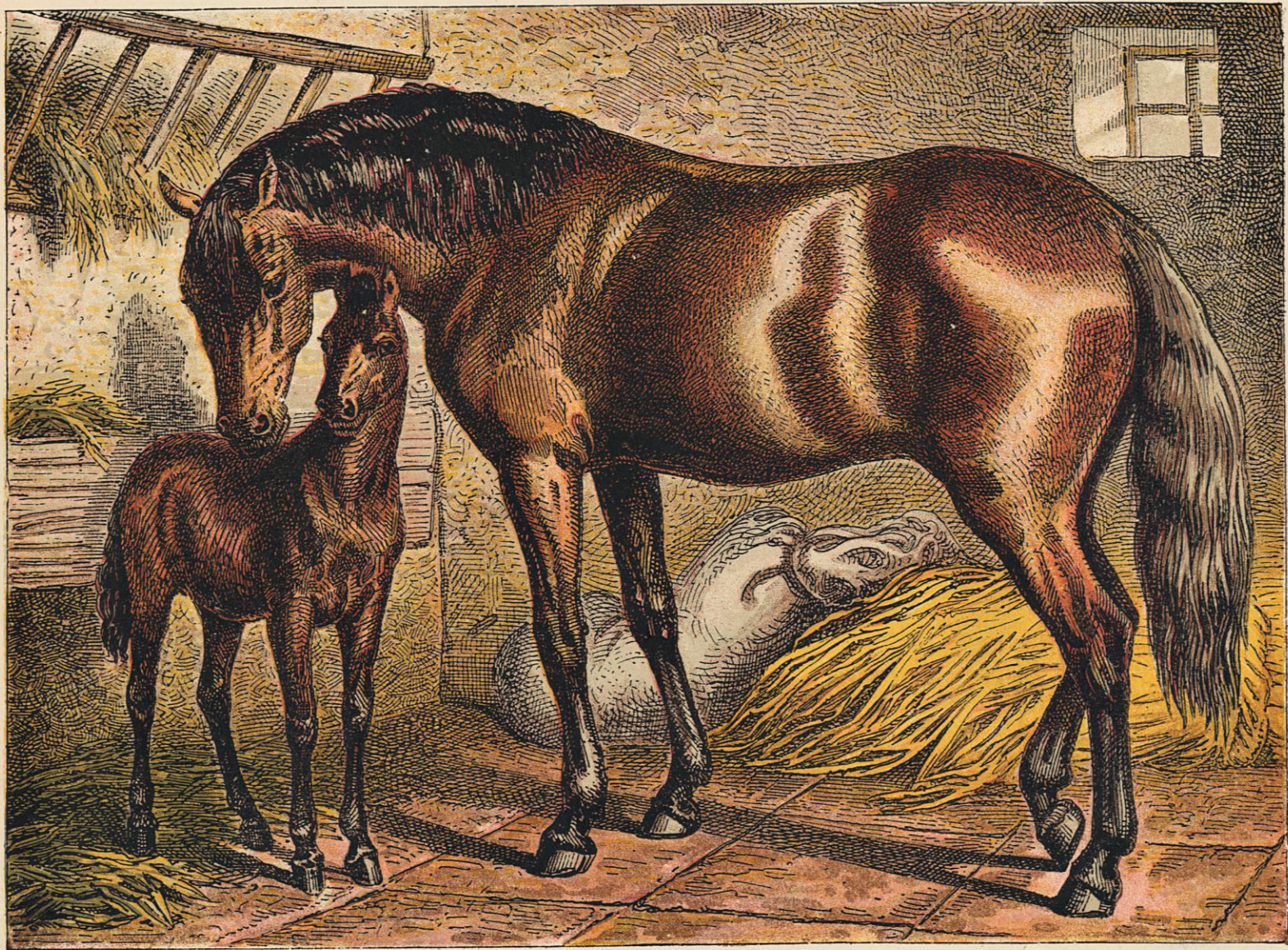
Hanhi: „Tules tänne, suurisuu!
Koeta täällä kepsutella,
Weden päällä wiipoitella!”

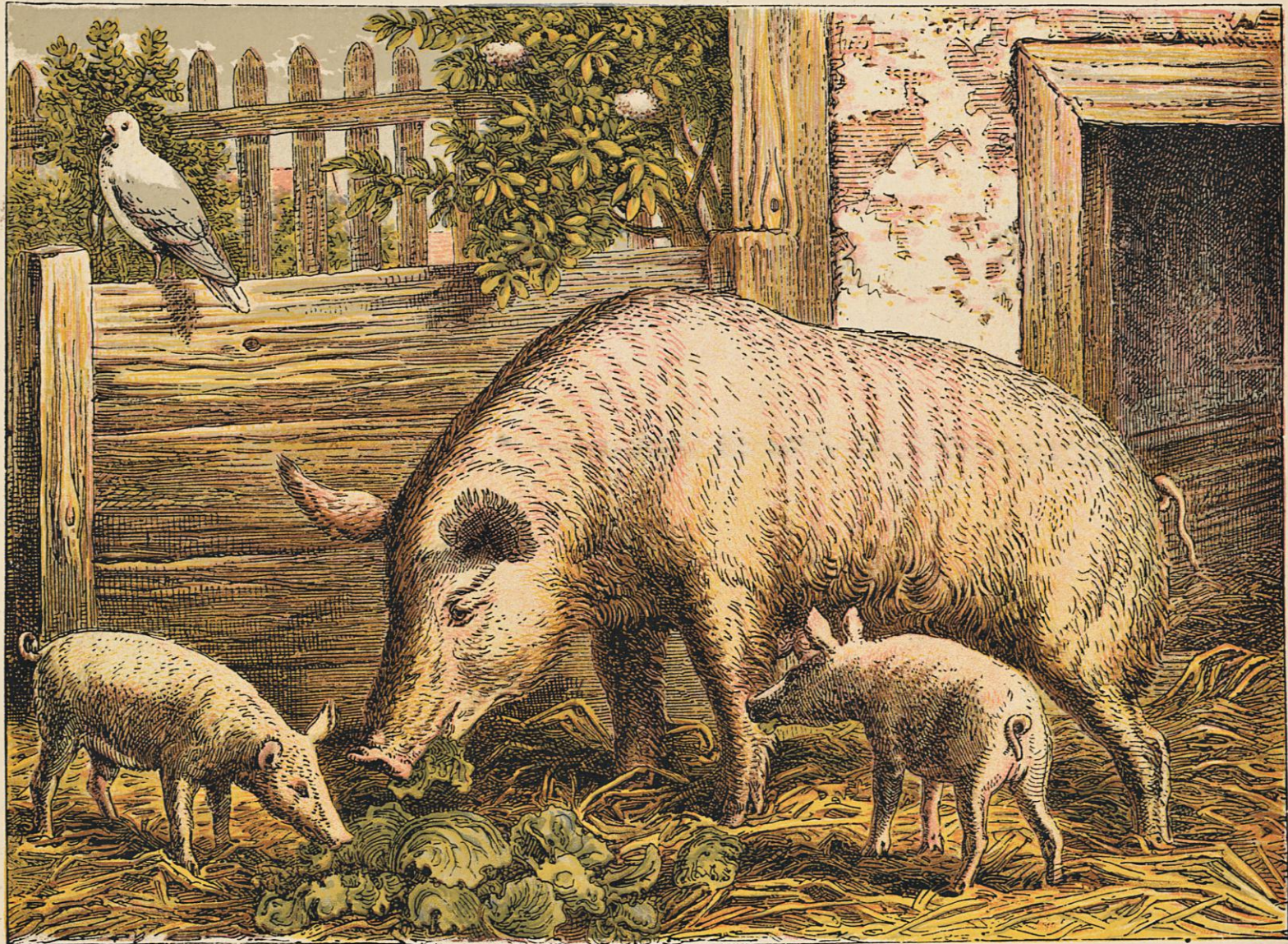
Hopoti, hopoti, hopotihoi!
Warsa hypäten hirmuu.
Lopoti, lopoti, lopotiloi!
Boita Walpuri firmuu.
Woin minä woitelen leiwällen,
Leiwän wien minä warsallen,
Sitten ei warsani pelkää. —
Hei! jopa pääsin mä selkään!
Kopoti, kopoti, kopotikoi!
Joutuhun, warsa, nyt juokse.
Hopoti, hopoti, hopotihoi!
Wie minut mummoni luokse.
Oli wuorien harpataan,
Poikki merien kaalataan.
Mummo kakkuja paistaa,
Tekisi mieleni maistaa.

Penkalo=putti sai sian — hei!
Suomen=sutti sen kotiin wei;
Pitkämies sen niskan taittoi;
Nimetön siitä makkarat laitto;
Safari pikku ne suuhun söi!

Nasku, nasku porjahat,
Kiiruhusti tulkahat!
Kaukalos' on teille ruokaa,
Soppaa makeaista juokaa!
Mut woi missä ryökäleet,
Oletten taas rypeneet?
Kärs' on sontalapio,
Sorkat sawilusikkana,
Liasta myös saparo
Kahta wertaa paksumpana.
Hys, hys, wetehen,
Tuonne pihalampehen!
Ensin pitää puhdas olla,
Sitten wasta syömään tulla.

Kyyhkynen, kyyhkynen,
Sinisiipi lintunen!
Woi jos oppisin ma sulta,
Kyyhky filtti, kyyhky kulta,
Kuinka hyvänä woi olla,
Siivost' elää sownimolla.
Weljes kanssa et riitele,
Sijariasi et kiusaile,
Ystäwin' aina te lentelette,
Sowus' jywiä jafelette,
Kuifuttain,
Kuiskuttain,
Suuta waan yhä muiskuttain.

Kuu on kiurusta kesään,
Puolikuuta peipposesta,
Wästäräkistä wiikkokausi,
Pääskystä ei päivääkään.

(Sananlasku).

Mä, mä, mää,
Raukka pässinpää!
Kesän willat kantaa,
Syksyin poijes antaa,
Talweks ilman jää.
Mä, mä, mää
Raukka pässinpää!

Tules tänne, lammas kulta,
Saatpa leipäpalan multa.
Sitten otan hiukan willaa,
Siitä kudon töppöset,
Niin on jalat lämpöiset
Meidän pienoisilla.

Loiskuttaa, läiskyttää,
Paapattaa, piipittää!
Sorjaparw' on lammikossa,
Riehuu tuolla ruo'ikossa.
Pelotta ne pulikoi,
Kyllä emä wartioi.
Bihamies jos lähenee,
Emonen waan wiuhkaisee,
Kohota kaikki sukeltaapi;
Pitkän nenän fettu saapi.

Wasikkani wallaton
Ensikerran päässyt on
Talwimajastansa.
Katsos kuin se iloitsee,
Katsos kuin se hyppelee,
Häntä suoransa.
Ruohoa nyt haistaa,
Waan ei malta maistaa;
Lähtee hyppyyhän jällehen,
Tloisesti myhkiän.

Tuu, tuu, tuu, tuu!
Karjani käy.
Täällä on heinää, wettä.
Hukka ei näy,
Ei ole mitään hätää.
Tuu, tuu, tuu, tuu!
Hetkeks jätän karjan,
Lähden tuonne marjaan,
Poimin puna-puolukoita,
Makkeisia mansikoita.
Kotiin ne kannan.
Kelles ne annan?
Kuka arwajaa,
Hän ne saa!

~~318.1.6.~~

Suom. last. kirj. 2

